

отъ единъ родъ, наречь ся *подчинены*, зачтото тыи вся-
кога ся съвмѣщавать въ едно по-высоко сѫжденіе и по
между си ся сподчинявать. Така сѫжденія: „четвероно-
гы-ты ходять“ „птицы-ты лѣтять“ „рыбы-ты плувать“ —
сѫ подчинены по между си, зачто-то ся съвмѣщать въ
сѫжденія: „животны-ты ся двигать“; по причинѣ че
подлѣжѧщи-ты имъ сѫ видое на животны, а сказуемы-
ты видове на движение.

Противны наречь тыи сѫжденія, отъ кон-то едно-
то всичко относн камъ нѣкое клѣбо, а друго-то всичко
това исключива отъ сѫщо-то това клѣбо напр. „всі
людіе умирать“ и „никой отъ хора-та не е смытенъ.“
Ако ли едно-то исключива изъ нѣкое клѣбо нѣколко отъ
тыя прѣдмѣты, кон-то вси заедно отъ друго-то сѫжденіе
сѫ отнесени камъ това клѣбо, то такыя сѫжденія на-
речь противорѣчивы напр. „всички животны сѫ орж-
дны“ и „нѣкои животны иѣмѣшь орждія.“

§. 71.

Подчиненіе-то и сподчиненіе-то на сѫжденія-та
быва *полно* или *неполно*. Противность-та и противо-
рѣчие-то могуть да бѣдѣтъ *отрицательны* и *по-
ложителны*.

Изясненіе: Сѫжденіе *полно* е подчинено на
друго сѫжденіе тогава, кога-то ся съвмѣщава въ него
съ всички-ты си чисти, т. е. и съ подлѣжѧщее, и съ
сказуемо; напр. „животны-ты ся мѣстять“ „птицы-ты
лѣтять.“ Ако ли само една коя да была чисть отъ нѣкое
сѫжденіе — подлѣжѧще-то или сказуемо-то ся съвмѣ-
щавать въ друго сѫжденіе; то тыя сѫжденія сѫ подчи-
нены *не полно*; напр. „животны-ты ся мѣстять“ „пти-
цы-ты имѣть крыла;“ или „животны-ты ся мѣстять;“
и „планеты - ты ся мѣстять.“ Отъ противны-ты и
противорѣчивы-ты сѫжденія може да има такыя, отъ